

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601
тел. (044) 256-12-82, факс (044) 253-64-04

gsu@police.gov.ua

Ідентифікаційний код 40108578

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«25» березня 2025 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 3-го відділу (організації оцінки і фіксування доказів у кримінальних провадженнях, пов'язаних зі збройним конфліктом) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Борисюк Віталій Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12023231040002032 від 04.10.2023 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, відповідно до вимог статей 42, 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Бедному Станіславу Володимировичу, 11.06.1989 року народження, уродженцю с. Курайли Актюбінського району Актюбінської області Республіки Казахстан, громадянину Російської Федерації, проживаючому за адресою: Російська Федерація, м. Оренбург, вул. Тамбовська, буд. 6, кв. 79, військовослужбовцю 1253 мотострілецького полку (в/ч 29684) 18 загальновійськової армії Південного військового округу ЗС РФ, молодшому сержанту, паспорт громадянина РФ серія 5317 № 782178, ПІН 562101422050, раніше не судимому

про те, що він підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (у редакції ст. 438 КК України на час вчинення кримінального правопорушення).

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Бедний Станіслав Володимирович:**

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації (далі – РФ) проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно з положеннями ст. 27 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – ЖК(IV)), особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Жінки потребують особливого захисту, зокрема, захисту від згвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), заборонені й будуть

залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

б) знуцання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

Також ч. 1 ст. 76 ДП I передбачено, що жінки користуються особливою повагою і їм забезпечується захист, зокрема, від зґвалтування, примусу до проституції і будь-яких інших форм непристойних посягань.

Відповідно до ст. 8(2)(b)(xxii) РС МКС, зґвалтування, чи будь-яка інша форма сексуального насильства, яка також становить грубе порушення Женевських конвенцій, є воєнним злочином.

Збройне захоплення територій Херсонської області почалося разом із повномасштабним вторгненням РФ в Україну. Починаючи із березня 2022 року територія Херсонської області поступово почала переходити під контроль російських окупаційних військ, у тому числі село Кардашинка Скадовського району Херсонської області, на території якого перебувало цивільне населення, яке не брало участі у збройному конфлікті.

Починаючи з жовтня 2022 року, військовослужбовці ЗС РФ, у тому числі зі складу 1253 мотострілецького полку (в/ч 29684) 18 загальновійськової армії Південного військового округу ЗС РФ, повністю контролювали територію села Кардашинка Скадовського району Херсонської області, де розмістили бойову техніку, безперешкодно пересувалися вулицями та користувалися майном місцевих жителів, спілкувалися з ними та залякували їх, погрожуючи при цьому фізичною розправою, контролювали їх переміщення в межах населеного пункту та проводили рейди по домоволодіннях з метою повного підкорення цивільного населення волі військовослужбовців ЗС РФ.

За результатами досудового розслідування встановлено, що з листопада 2022 року (точну дату під час досудового розслідування не встановлено) громадянин РФ Бедний Станіслав Володимирович, 11.06.1989 р.н., будучи військовослужбовцем 1253 мотострілецького полку (в/ч 29684) 18 загальновійськової армії Південного військового округу ЗС РФ перебував у тимчасово зайнятому с. Кардашинка Скадовського району Херсонської області, тобто брав участь у вторгненні на територію України у складі російських окупаційних військ та усвідомлював свою участь у збройному конфлікті.

Бедний С.В. відкрито носив вогнепальну зброю, формений одяг та спорядження, які приналежні військовослужбовцям ЗС РФ, тобто відповідно до ст. ст. 43, 44 ДП I був комбатантом та зобов'язаний додержуватись норм міжнародного права, застосовуваного в період збройного конфлікту.

Так, 06.02.2023 близько 18.00 год. (більш точного часу в ході досудового розслідування не встановлено), військовослужбовець ЗС РФ Бедний С.В., діючи умисно, будучи одягнутим у військову форму, прибув до житлового будинку, розташованого за адресою: вул. _____, буд. _____, с. Кардашинка, Скадовського району Херсонської області, де на той час разом зі своїми рідними проживала громадянка України _____, яка на момент події у

складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебувала, жодної зброї не мала, участі у бойових діях не брала та була одягнена у цивільний одяг.

У подальшому, Бедний С.В., маючи злочинний умисел на вчинення насильницьких дій сексуального характеру, усвідомлюючи, що є цивільною особою та буде підкорюватись будь-яким вимогам внаслідок погроз та обстановки, що склалася, наказав їй проїхати з ним до його місця проживання, а саме приватного будинку, розташованого в м. Гола Пристань Скадовського району Херсонської області.

Отримавши відмову від потерпілої виконати вказані дії, Бедний С.В., з метою її залякування та подолання опору, відкрито демонструючи вогнепальну зброю, здійснюючи постріли в повітря, почав висловлювати погрози застосування насильства, а саме, що вистрелить їй в коліна.

Після чого, потерпіла, побоюючись за своє життя та здоров'я була вимушена підкоритись вимогам Бедного С.В., а саме сіла до автомобіля марки «Опель», темно-червоного кольору, на якому вони прослідували до житлового будинку, який знаходився поблизу автостанції у м. Гола Пристань Скадовського району Херсонської області (точна адреса місця вчинення злочину в ході досудового розслідування не встановлена у зв'язку з тим, що вказана територія залишається окупованою РФ).

Опинившись в будинку, в якому проживав Бедний С.В. та інші військовослужбовці РФ, потерпіла залишилася на кухні, де перебували троє невстановлених військовослужбовців РФ та Бедний С.В., які вживали алкогольні напої.

Продовжуючи свій злочинний умисел на вчинення насильницьких дій сексуального характеру, близько опівночі, Бедний С.В., діючи умисно, порушуючи ст. 27(2) ЖК(IV) ст. 75(2) б, ст. 76(1) ДП І, усвідомлюючи, що є цивільною особою та буде підкорюватись будь-яким вимогам внаслідок погроз та обстановки, що склалася, наказав їй прослідувати за ним до іншої кімнати будинку та роздягнутись.

Отримавши відмову від виконати вказані дії, Бедний С.В., продовжуючи свій злочинний умисел, штовхнув потерпілу на ліжко та застосовуючи фізичну силу, а саме удар долонею руки по обличчю, вчинив зґвалтування, а саме вагінальне проникнення із використанням своїх геніталій в тіло потерпілої, внаслідок чого порушив її сексуальну свободу та автономію, а також спричинив фізичний біль і моральні страждання, тобто вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням.

В результаті вчинення Бедним С.В. насильницьких дій сексуального характеру у формі зґвалтування потерпіла завагітніла.

Отже, військовослужбовець ЗС РФ Бедний С.В., діючи в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням, а саме сексуальне насильство у формі зґвалтування, чим порушив вимоги ст. 27 (2) Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, а також ст. 75(2) б, ст. 76 (1) Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що

стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року.

Таким чином, Бедний Станіслав Володимирович, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням (у редакції ст. 438 КК України на час вчинення кримінального правопорушення).

Старший слідчий в особливо важливих справах 3-го відділу (організації оцінки і фіксування доказів у кримінальних провадженнях, пов'язаних зі збройним конфліктом) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції

Віталій БОРИСЮК

ПОГОДЖЕНО

Прокурор групи прокурорів у кримінальному провадженні № 12023231040002032 - заступник начальника першого відділу управління процесуального керівництва досудовим розслідуванням та підтримання публічного обвинувачення у кримінальних провадженнях про злочини, пов'язані із сексуальним насильством, Департаменту протидії злочинам, вчиненим в умовах збройного конфлікту, Офісу Генерального прокурора
25 04 2025 року

Юрій ОСТАПЕНКО

Бедному С.В. повідомлено, що згідно зі ст. 42 КПК України підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі

дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Також **Бєдному С.В.** повідомлено, що відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Повідомлення про підозру мені вручено. Процесуальні права та обов'язки мені повідомлено. Пам'ятку про права та обов'язки підозрюваного мені вручено.

« ____ » год « ____ » хв « ____ » _____ 2025 року

Підозрюваний: _____
(підпис) _____ (прізвище, ініціали)

Захисник: _____
(підпис) _____ (прізвище, ініціали)

**Старший слідчий в особливо важливих
справах 3-го відділу (організації оцінки і
фіксування доказів у кримінальних
провадженнях, пов'язаних зі збройним
конфліктом) управління організації
розслідування злочинів, учинених в
умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції**

Віталій БОРИСЮК